

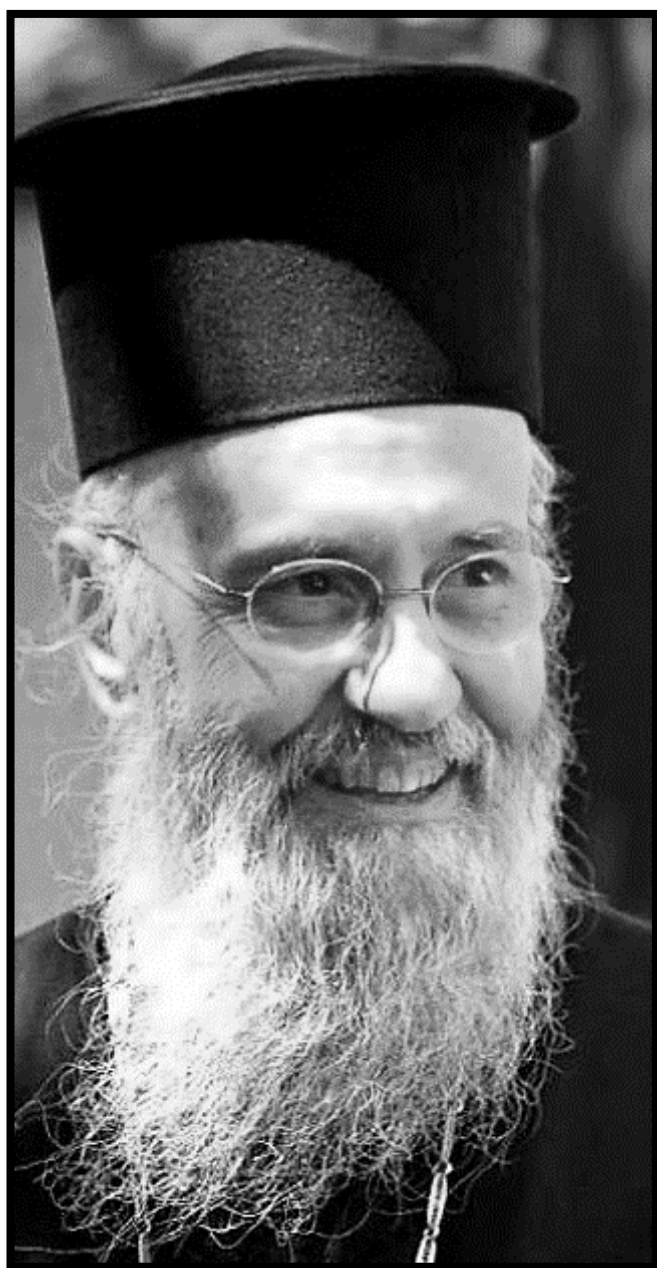

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dumnezeu nu mă va răsplăti după modul cum am știut să mă desfac de comuniunea firească în care mi-a fost dat să trăiesc, ci după modul în care am afirmat această comuniune cu voința și cu iubirea mea creștină.” – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 367 / 6 decembrie 2020

**ÎPS MITROPOLIT
HIEROTHEOS VLACHOS**

„DA, ȘI CELĂLALT A GREȘIT, DAR ȘI EU AM GREȘIT”

Cum să facem să scăpăm de efectele psihologice ale traumelor din viațile noastre, chiar dacă îi iertăm pe cei care ni le-au pricinuit?

Într-adevăr, fiecare am făcut greșeli în viață, iar greșelile pe care le-am făcut ne revin în minte și provoacă traume psihologice. Lucrul acesta trebuie să se vindece. Biserica este un spital, iar părinții duhovnicești trebuie să fie ca niște medici – nu trebuie doar să pună un diagnostic despre ce boala este, ci să spună și cum se vindecă. Pe mine m-a învățat Sfântul Sofronie cum toate lucrurile acestea psihologice devin duhovnicești. În general, traumele acestea psihologice rămân în noi pentru că avem gânduri și ne amintim despre ele: „Ce rău mi-a făcut omul cutare”, și

ne gândim la asta. Și de multe ori îi judecăm, îi acuzăm pe ceilalți. Știți, există și un joc, un adevărat joc între dragoste și ură: deci, cu cât iubești mai mult, cu atât mai mult această dragoste se va întoarce în ură față de acel om. Deci, Sfântul Sofronie îmi spunea: „Atunci când avem traume psihologice din trecut, ele rămân în noi atâta timp cât considerăm că celălalt este de vină și încontinuu îl învinovățim; atunci când punem în noi un gând de prihănire de sine și spunem: «Da, și celălalt a greșit, dar și eu am greșit» și văd care îmi sunt propriile mele greșeli și încep să plâng, încep pocăința și plânsul, atunci această problemă psihologică intră pe un făgaș duhovnicesc”. Vă amintiți din Sfânta Scriptură parcursul poporului evreu din Egipt către Pământul Făgăduinței? A însetat, voia să bea apă, au găsit acel lac de la Mera și au vrut să bea, dar apa era amară. Atunci Moise cu toiagul a făcut semnul crucii asupra apei, și apa amară a devenit apă dulce și au putut să bea. Așadar, atunci când alungăm gândurile rele, gândurile agresive și punem un gând bun („nu contează, și eu am fost de vină”, „nu mă iubește acela, dar mă iubește Dumnezeu și mă îndrept către Dumnezeu și cer de la El dragoste”), atunci această problemă psihologică devine o trăire

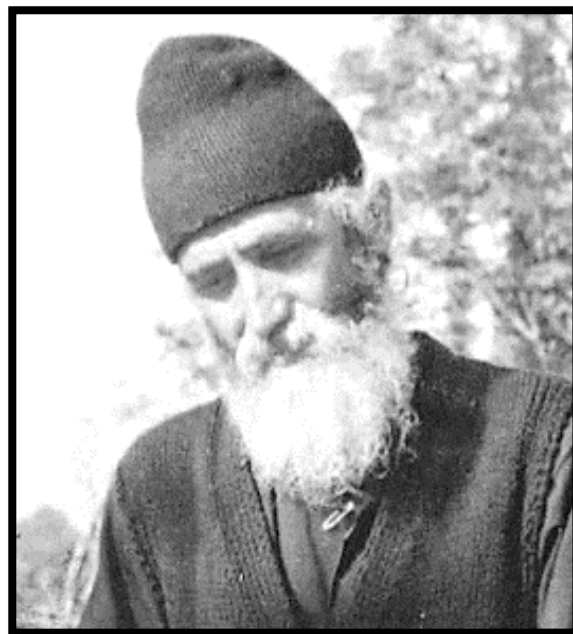
duhovnicească. Și atunci când cineva dobândește dragostea lui Dumnezeu, atunci nu îl mai preocupă falsele iubiri. Sfântul Simeon Noul Teolog spune că atunci când iubești pe Împărat și intri în palat, nu te mai interesează țiganii care sunt în curțile palatului.

Ați spus că avem o rugăciune formală. Cum să depășim acest formalism, cum să facem rugăciune din toată inima?

Socotesc că este nevoie de foarte multă pocăință și gânduri de prihănire de sine ca să înțelegem că noi suntem pricina tuturor problemelor noastre, și atunci vom începe să simțim durerea inimii, și atunci când avem această durere a inimii începe adevărata rugăciune. De pildă, o mamă al cărei copil s-a încurcat cu drogurile sau a făcut o ucidere, ce fel de rugăciune va face către Dumnezeu? Ce o să zică? „Doamne ajută!” Această mamă va face o rugăciune formală? Va face o rugăciune cu multă durere: „Doamne, te rog, ajută-mi copilul!” Așa cum acea femeie cananeancă s-a dus la Hristos și i-a zis: „Fiica mea este demonizată, fă ceva!” Și ce i-a răspuns Hristos? „Eu am venit să ajut poporul ales, al lui Israel, nu pe voi, păgânii.” Și femeia cananeancă a zis: „Dar și pe mine ajută-mă!” Și

Hristos a zis: „Dar nu se poate să iau pâinea copiilor și să o dau câinilor”. Dacă eram noi, am fi zis: „Nu îi e rușine?! Mă jignește, m-a numit câine”. Și ea ce a răspuns? „Da, Doamne, pâinea să o dai copiilor. Mie dă-mi niște firimituri din ceea ce arunci”. Deci, această rugăciune are putere! Atunci, dintr-o rugăciune formală devine o rugăciune adevărată. Să vă pun și eu o întrebare: dacă, de pildă, Dumnezeu ne descoperă că într-o oră murim, că într-o oră pleci de aici, din lume, ce faci? Cum ne-am pregăti pentru asta? Dacă aș ști că mâine săvârșesc ultima mea Liturghie, cum aș săvârși-o? Cu ce putere și cu ce căldură aș săvârși ultima mea Liturghie! Așa se dobândește rugăciunea curată și cu putere, atunci când omul are durere și pocăință.

Sursa: [youtube.com](https://www.youtube.com)

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

1924 – 1994

DIN CLIPA ÎN CARE ÎȚI VEI
SIMȚI VINOVĂȚIA,
TOATE VOR MERGE BINE

Părinte, atunci când vreo oarecare femeie ne spune: „Nu m-a înțeles duhovnicul”, ce trebuie să-i spunem noi?

Spuneți-i: „Nu cumva tu nu l-ai ajutat să te înțeleagă? Nu cumva greșeala este a ta?”. În aceste cazuri trebuie să-i faceți probleme de conștiință aproapelui, să nu-l îndreptățiți ușor. Lucrurile sunt foarte fine. Sunt oameni și situații care chiar și pe duhovnic îl încurcă. Nu cumva este vinovată și ea pentru că nu o odihnește, nu cumva cere ca duhovnicul s-o odihnească după

voia ei? Adică unii spun: „Nu m-a odihnit duhovnicul”, pentru că acela nu le spune să facă ceea ce ar fi vrut ei. Dacă duhovnicul îndreptățește patimile fiecăruia, se poate să-i odihnească pe toți, dar oamenii nu se ajută așa. Vii, de pildă, tu și îmi spui: „Sora cutare mi-a vorbit urât”. „Ei, nu da importanță la asta”, îți spun, și te odihnesc. După puțin vine sora aceea și-mi spune despre tine: „Sora cutare a făcut cutare și cutare”. „Ei, îi spun, bine, dar nu o știi cine este? Nu le lua în serios”. Am odihnit-o și pe ea. În felul acesta pe toți îi odihnesc, dar îi și împiedic pe toți. Corect însă este să-ți spun: „Vino încoace! Pentru a-ți vorbi sora astfel, înseamnă că ai făcut ceva”, și astfel îți vei simți vinovăția și te vei îndrepta. Pentru că din clipa

în care îți vei simți vinovăția, toate vor merge bine. Odihna adevărată vine atunci când omul se aranjează corect. Scopul este cum ne vom odihni în rai, nu cum ne vom odihni pe pământ. Sunt unii duhovnici care odihnesc gândul aproapei și apoi acela spune: „Foarte mult m-a odihnit duhovnicul meu”, dar rămâne neîndreptat, în timp ce ar trebui să-l ajute pe om să-și afle cusururile lui, să se îndrepte și în continuare să-l povățuiască în acest sens. Numai atunci vine adevărata odihnă. Faptul de a odihni pe celălalt în patimile lui nu constituie un ajutor; pentru mine aceasta este o crimă.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Nevoința duhovnicească*, Editura Evanghелиsmos

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>7 decembrie</i>	07:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sfânta Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș;
Vineri <i>11 decembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă <i>12 decembrie</i>	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Sfântul Spiridon, Episcopul Trimitundei;
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>13 decembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 28-a după Rusalii (a Sfinților Strămoși - Pilda celor poftiți la cină);

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală